

града за услугите, които върваме сме принесли, да ни застреляте всички, преди да сте се изколили. Защото не можемъ да преживеемъ срама, да присъствуваме при вашите вътрешни ежби, и то въ върховния моментъ на войната за освобождение на вашата родина“. Трикуписъ завършва: „Благодарение на енергичната намъса на тия две благородни души, благодарение тъкмо на тяхъ, началниците на двата лагера, опомнени, се помириха, за да отблъснат още веднажъ опасността, която застрашаваше плодовете на толкова пролътна кръвъ“.

Това свидетелство има документална стойност. И то потвърждава всички други сигурни вести, които имаме за участието на българите въ гръцката революция още отъ самото ѝ начало и до края ѝ въ 1828 г. Особено интересно е да проследимъ тукъ ролята на Марко Боцаръ и на Хаджи Христо. Първиятъ отъ тяхъ, вождъ на сулиотите, когото нѣкои броятъ за българинъ (отъ южна Македония), извика винаги възхищението на гръцките патриоти; защото тъкмо той намира въ най-критическия моментъ на раздорите всичката сила на духа си, за да брани честта на гръцкото оръжие. На 20 августъ 1823 г., близко до Карпенизи, Марко Боцаръ узнава, че Джеладинъ бей и шкодранскиятъ паша Мустафа сѫ наблизо, съ своите геги, епироти и шкодралии. И той заклева воиниците си да се хвърлятъ заедно съ него, посрѣдъ нощъ, върху противника, и така да унищожатъ най-добрите му сили. Двеста и двадесетъ и два сулиота се заклеватъ да го следватъ. На Кицось Завеласъ и на братя Йолдаши той поръчва да атакуватъ неприятеля въ сѫщия часъ отъ две различни мѣста, а на останалите капитани дава нареддане да му дойдатъ на помощъ призори. „Приятели, казва той на върнитъ си, ако ме загубите отъ очи, вървете къмъ шатъра на пашата: тамъ ще ме намѣрите“. И се хвърля въ атака. Изненадани така въ нощта, геги и епироти помислили, че има измама помежду имъ и захванахъ да се биятъ взаимно. Самъ Боцаръ, съ часть отъ сулиотите, навлиза въ лагера на противника, но единъ куршумъ го ранява смъртоносно, и приятелите му съ мяка го изнасятъ въ момента, когато турцитъ сѫ въ пълно отстѫжение. При внисане на трупа му въ Мисолунги следва едно шествие, което вози отнетите на противника 3200 пушки,